

ព្រះរាជក្រម នស/រកម/០១៩៦/២៧

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ វរ្ម័ន រាជហរិវង្ស
ឧត្តតោសុខាភិ វិសុទ្ធពង្ស រតនមហាបុរសរតន៍ និករោត្តម
ធម្មិកមហារាជានិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

* * *

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ និងនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២ នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ៣ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងឯកឧត្តម **ចៅ ម៉ែងលាត** ជាអគ្គនាយករាជការ ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា
- បានឃើញច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទាំងពីរ និងអំពីអគ្គនាយករាជការ ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅ នៃធនាគារជាតិ នៃកម្ពុជាដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័ត នាសម័យប្រជុំលើកទី ៥ នីតិកាលទី ១ ដែលមានសេចក្តីដូចតទៅ :

ច្បាប់

ស្តីពី

ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ

នៃធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា

* * *

ជំពូកទី ១

បទបញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ : ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ហៅថា " ធនាគារកណ្តាល " គឺជាស្ថាប័នស្វ័យ័តសាធារណៈ មានលក្ខណៈជាពាណិជ្ជកម្ម និងឧស្សាហកម្ម ។

មាត្រា ២ : ធនាគារកណ្តាលជានីតិបុគ្គលមានសមត្ថភាពគតិយុត្តិពេញលេញនិងជាអាទិ៍ មានសមត្ថភាពក្នុងការ :

១-អោយប្រាក់ គេខ្ចី ខ្ចីប្រាក់ពីគេនិងចុះកិច្ចសន្យាផ្សេងៗទៀត ។

២-ប្តឹងនិងការពារនៅមុខតុលាការ ។

៣-ធ្វើលទ្ធកម្ម កាន់កាប់និងផ្ទេរចេញនូវចលនទ្រព្យនិងអចលនទ្រព្យ ក្នុងគោលដៅ នៃការ ប្រកបអាជីវកម្មរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៣: ធនាគារកណ្តាលមានបេសកកម្មចម្បងគឺកំណត់និងដឹកនាំនយោបាយរូបិយវត្ថុក្នុងក្រប ខ័ណ្ឌនយោបាយ សេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្នុងគោលដៅ រក្សាថ្លៃអោយមានស្ថេរភាពសំដៅ បង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដើម្បីអោយសេដ្ឋកិច្ចរីក ចំរើន ។

មាត្រា ៤ : ធនាគារកណ្តាលមានសិទ្ធិចេញប្រកាស បទបញ្ជា សារាចរនិងសេចក្តីណែនាំផ្សេងៗ ទៀត ដើម្បីបំពេញបេសកកម្មរបស់ខ្លួននិងដើម្បីអនុវត្តខ្លឹមសារ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៥ : ធនាគារកណ្តាលត្រូវចេញផ្សាយជាប្រក្រតីនូវគោលដៅនយោបាយរូបិយវត្ថុ(រូបិយ- វត្ថុ ឥណទាន ការប្តូរប្រាក់ អត្រាការប្រាក់) និងស្ថិតិទាក់ទងជាអាទិ៍ដល់បរិមាណ រូបិយវត្ថុ ថ្លៃ ឥណទាន ជញ្ជី ទូទាត់និងការប្តូរប្រាក់ ។

មាត្រា ៦ : ទីស្នាក់ការដើមធនាគារកណ្តាលត្រូវតាំងនៅរាជធានីភ្នំពេញ ។ ធនាគារកណ្តាលអាចបើកសាខា ទីស្នាក់ការក្នុងប្រទេសនិងការិយាល័យតំណាងនៅឯបរទេស ក្រោយពីមានការយល់ព្រមពីក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃ ធនាគារកណ្តាល ។

ជំពូកទី ២

មុខងារនិងភារកិច្ចដូចតទៅ

មាត្រា ៧ : ធនាគារកណ្តាលមានមុខងារនិងភារកិច្ចដូចតទៅ :

- ១- គ្រប់គ្រងគោលដៅនយោបាយរូបិយវត្ថុដោយពិគ្រោះជាមួយរាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនយោបាយ សេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។
- ២- ត្រិះរិះរក អនុវត្តនិងត្រួតពិនិត្យនយោបាយរូបិយវត្ថុ និងប្តូរប្រាក់ដោយសំរេចទៅតាមគោលដៅដែលបានកំណត់ ។
- ៣- ធ្វើការវិភាគស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចនិងរូបិយវត្ថុជាប្រក្រតីរួចចេញផ្សាយលទ្ធផលហើយលើកសំណើនិងវិធានការជូនរាជរដ្ឋាភិបាល ។
- ៤- ផ្តល់ឬដកហូតអាជ្ញាប័ណ្ណអាជីវកម្មចំពោះគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុនិងគ្រឹះស្ថានឯទៀតដែលពាក់ព័ន្ធដូចជា ស្នងការគណនី គ្រឹះស្ថានជម្រះបញ្ជីជាដើមព្រមទាំងចេញបទបញ្ជានិងត្រួតពិនិត្យគ្រឹះស្ថានទាំងនោះ ។
- ៥- ត្រួតពិនិត្យប្រព័ន្ធទូទាត់ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានិងកែលំអប្រសិទ្ធភាពនៃការទូទាត់អន្តរធនាគារ ។
- ៦- ទទួលភារៈផ្តាច់មុខជាអ្នកបោះផ្សាយរូបិយវត្ថុជាតិ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។
- ៧- ទទួលខុសត្រូវនិងអនុវត្តក្នុងនាមនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានូវកិច្ចការទាំងឡាយដែលជាលទ្ធផលនៃការចូលរួមរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាមួយស្ថាប័នអន្តរជាតិសាធារណៈ ក្នុងកិច្ចការធនាគារ ឥណទានរូបិយវត្ថុ ។
- ៨- តម្លើងតារាងជញ្ជីងទូទាត់ ។
- ៩- ចូលរួមក្នុងការគ្រប់គ្រងបំណុលនិងឥណទេយ្យជាមួយប្រទេសក្រៅ ។
- ១០- ចូលរួមក្នុងការបង្កើតនិងការត្រួតពិនិត្យទីផ្សាររូបិយវត្ថុនិងទីផ្សារហិរញ្ញវត្ថុ ។

១១-ផ្តល់ ឬ ដកហូតអាជ្ញាប័ណ្ណចំពោះគ្រឹះស្ថានដែលចូលរួមក្នុងអាជីវកម្មទីផ្សារប្តូរ
ប្រាក់ សង្គ្រីម ប័ណ្ណតូច និងលេខបញ្ជីមានតម្លៃ ព្រមទាំងចេញបទបញ្ជានិង
ត្រួតពិនិត្យគ្រឹះស្ថាន ទាំងនេះ ។

១២-កំណត់អត្រាការប្រាក់ ។

មាត្រា ៨ : ធនាគារកណ្តាលអាចបើកគណនីអោយ :

- ស្ថាប័នរដ្ឋ ឬអង្គភាពរដ្ឋបាលកណ្តាល ដូចជាធនាគារជាតិជាដើម
 - គ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលមានការអនុញ្ញាតពីធនាគារកណ្តាលអោយធ្វើ
អាជីវកម្ម
 - ធនាគារកណ្តាលបរទេសនិងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈអន្តរជាតិ ។
- ធនាគារកណ្តាល មិនអាចបើកគណនីអោយសហគ្រាសឧស្សាហកម្ម ឬ
ពាណិជ្ជកម្មបានទេ ទោះជាបស់រដ្ឋក៏ដោយ ។

ជំពូកទី ៣

ស្វ័យភាពនៃធនាគារកណ្តាល

មាត្រា ៩ : ដើម្បីបំពេញបេសកកម្មរបស់ខ្លួន ធនាគារកណ្តាលក្នុងឋានៈជាអ្នកទទួលនូវសិទ្ធិ
អចិន្ត្រៃយ៍ពីរាជរដ្ឋាភិបាល មានស្វ័យភាពក្នុងការគ្រប់គ្រង តែត្រូវធ្វើរបាយការណ៍
ស្តីពីការអនុវត្តភារកិច្ចនិងលទ្ធផលដែលសំរេចបានជូនរដ្ឋសភានិងរាជរដ្ឋាភិបាល ។

ទេសាភិបាល នៃធនាគារកណ្តាលអាចចូលរួមនិងបញ្ចេញមតិក្នុងអង្គប្រជុំ
គណៈរដ្ឋមន្ត្រីតាមការអញ្ជើញរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ រដ្ឋមន្ត្រី ឬ រដ្ឋលេខាធិការ
ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចូលរួម និងបញ្ចេញមតិក្នុងអង្គប្រជុំក្រុមប្រឹក្សា
ភិបាលនៃ ធនាគារកណ្តាល តាមការអញ្ជើញរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនេះ ។

តាមសំណើរបស់រដ្ឋសភា ទេសាភិបាល ឬសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាភិបាលត្រូវបំភ្លឺ
អំពីនយោបាយនៃធនាគារកណ្តាល ឬអត្ថាធិប្បាយសេចក្តីព្រាងច្បាប់ជូនរដ្ឋសភា ឬ
គណៈកម្មការជំនាញនៃរដ្ឋសភា ។

មាត្រា ១០ : នៅដំណាច់ឆមាសនីមួយៗ ធនាគារកណ្តាលត្រូវដាក់ជូនរដ្ឋសភានិងរាជរដ្ឋាភិបាល
នូវរបាយការណ៍ដោយ ÷

- វាយតម្លៃនូវគោលដៅនៃស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង រៀបរាប់អំពីនយោបាយរូបិយវត្ថុនិងនយោបាយប្តូរប្រាក់ដែលធនាគារកណ្តាល ត្រូវអនុវត្តក្នុងឆមាសបន្ទាប់ ឬ ក្នុងរយៈពេលវែងជាងនេះ ។
- ពិនិត្យឡើងវិញនិងវាយតម្លៃការអនុវត្តនយោបាយរូបិយវត្ថុនិងនយោបាយប្តូរប្រាក់ ដែលមាន ចែងក្នុងរបាយការណ៍ឆមាសមុន ។

មាត្រា ១១: ក្រៅពីរបាយការណ៍ខាងលើ ធនាគារកណ្តាលត្រូវធ្វើរបាយការណ៍តាមការចាំបាច់ របស់រដ្ឋសភា និងរាជរដ្ឋាភិបាល ។

ជំពូកទី ៤

ការគ្រប់គ្រងធនាគារកណ្តាល

មាត្រា ១២: ១-អង្គការគ្រប់គ្រងរបស់ធនាគារកណ្តាលគឺក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ដែលតទៅនេះ ហៅ កាត់ថា ប្រឹក្សា ។ ក្រុមប្រឹក្សាត្រូវបានដឹកនាំដោយទេសាភិបាល ។ ក្រុមប្រឹក្សា នេះមានសមាជិក ៧រូប គឺទេសាភិបាល ទេសាភិបាលរង និងសមាជិក ៥រូបទៀត ដែល ១រូប តំណាងប្រមុខរដ្ឋាភិបាល ១រូបតំណាងអោយ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ១រូបតំណាងអោយមជ្ឈដ្ឋានធ្វើសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច ១រូបតំណាងអោយ មជ្ឈដ្ឋានឧត្តមសិក្សា និង ១រូបទៀតតំណាងអោយបុគ្គលិកធនាគារកណ្តាល ។

ក្នុងតំណែងរបស់ខ្លួន ទេសាភិបាលនិងទេសាភិបាលរង មិនអាចជាមន្ត្រី រាជការមិនអាចជាទី ប្រឹក្សាអង្គភាពសាធារណៈ មិនអាចជាសមាជិករាជរដ្ឋាភិបាល និង មិនអាចជាសមាជិករដ្ឋសភាទេ ។

លក្ខខណ្ឌខាងលើនេះក៏ត្រូវអនុវត្តចំពោះសមាជិកដទៃទៀតដែរលើកលែងតែ តំណាងអោយប្រមុខរាជរដ្ឋាភិបាលនិងតំណាងអោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ព្រមទាំង តំណាងមជ្ឈដ្ឋានឧត្តមសិក្សា ដែលម្នាក់ៗអាចរក្សាលក្ខណៈជាមន្ត្រីរាជការ បាន ។

២-ក្រុមប្រឹក្សាមានភារកិច្ចជាអាទិ៍ :

-រៀបចំនយោបាយសំរាប់កិច្ចប្រតិបត្តិការរបស់ធនាគារកណ្តាល

-ចេញប្រកាស បទបញ្ជា សារាចរ និងសេចក្តីណែនាំផ្សេងៗដើម្បីគ្រប់គ្រងកិច្ច ធនាគារ កណ្តាល

- ចងក្រងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង
- តាក់តែងលក្ខន្តិកៈបុគ្គលិក
- បង្កើតនាយកដ្ឋាននានារបស់ធនាគារកណ្តាល
- បង្កើតគណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យបញ្ជីគណនេយ្យ
- បង្កើតគណៈកម្មការសំរាប់បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈនៃបុគ្គលិក ។

៣- ទេសាភិបាលមានតួនាទីជាអ្នកដឹកនាំទីមួយនៃធនាគារកណ្តាលនិងទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខក្រុមប្រឹក្សា លើកិច្ចការអនុវត្តនយោបាយរបស់ខ្លួន ។ ទេសាភិបាលត្រូវទទួលខុសត្រូវលើការដឹកនាំកិច្ចការធនាគារកណ្តាល និង មានសិទ្ធិអំណាចធ្វើកិច្ចការទាំងឡាយណាដែលមិនបានកំណត់សំរាប់ក្រុមប្រឹក្សានៅក្នុងច្បាប់នេះឬ បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធ ។

ទេសាភិបាលត្រូវតែងតាំងមន្ត្រី បុគ្គលិកនៃធនាគារកណ្តាលនិងលើកសំណើជូនក្រុមប្រឹក្សាក្នុងការកម្រិតប្រាក់បៀវត្ស ព្រមទាំងប្រាក់បំណាច់ផ្សេងៗ ចំពោះក្របខ័ណ្ឌជាន់ខ្ពស់ ។

៤- ទេសាភិបាលរងមានសិទ្ធិអំណាច និង បំពេញភារកិច្ចទាំងឡាយដែលទេ

សាភិបាលកំណត់អោយ ។ ក្នុងករណីអវត្តមានរបស់ទេសាភិបាល ទេសាភិបាលរងជំនួសទេសាភិបាល ។

មាត្រា ១៣: ទេសាភិបាលនិងទេសាភិបាលរងត្រូវបានតែងតាំង ផ្លាស់ប្តូរបញ្ឈប់ពីតំណែងដោយព្រះរាជក្រឹត្យតាមសំណើរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

សមាជិកដទៃទៀត នៃក្រុមប្រឹក្សាត្រូវបានតែងតាំង ផ្លាស់ប្តូរបញ្ឈប់ពីតំណែងដោយអនុក្រឹត្យ ។ សមាជិកទាំងនេះត្រូវបានជ្រើសរើសតាមបញ្ជីរៀបចំដោយទេសាភិបាល ដែលមានឈ្មោះ ៣ នាក់ក្នុងប្រភេទ តំណាងនីមួយៗ ។

មាត្រា ១៤ : ១- សមាជិកនៃក្រុមប្រឹក្សាត្រូវជាអ្នកដែលគេទទួលស្គាល់ថាមានបទពិសោធន៍និងកិត្តិនាមក្នុងវិស័យសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុនិងមានអាយុមិនលើសពី ៦៥ ឆ្នាំ។ សមាជិកទាំងនោះត្រូវបានតែងតាំងសំរាប់ រយៈពេល ៤ ឆ្នាំ និងអាចត្រូវបានតែងតាំងជាថ្មីបានតែ ១ ដងគត់ ។ ចំពោះក្រុមប្រឹក្សាលើកទី១ ដែលបង្កើតតាមច្បាប់ នេះលើកលែងតែទេសាភិបាល ទេសាភិបាលរងនិងតំណាងអោយបុគ្គលិក ធនាគារកណ្តាល

អាណត្តិរបស់សមាជិក ២រូប ត្រូវចប់ក្នុងរយៈ ២ឆ្នាំក្រោយពីថ្ងៃ តែងតាំងដោយវិធី ចាប់ឆ្នោត ។

សមាជិកក្រុមប្រឹក្សានិងគ្រួសារផ្ទាល់មិនអាចចូលហ៊ុនក្នុងគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញ វត្ថុណា មួយដែលស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ធនាគារកណ្តាលឡើយ ។

២-សមាជិកនៃក្រុមប្រឹក្សាត្រូវបានបញ្ឈប់ពីតំណែងក្នុងករណី :

ក-ជាប់ទោសពីបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ បទល្មើសរដ្ឋបាល ឬ ពីបទល្មើសផ្នែក សេដ្ឋកិច្ច ឬ ផ្នែកពាណិជ្ជកម្ម ។

ខ-មានសេចក្តីសំរេចពីក្រុមប្រឹក្សាថាមានប្រព្រឹត្តបំពានទៅលើការហាមឃាត់ ដែលចែងក្នុងមាត្រា ១៥ និង ១៦ នៃច្បាប់នេះ ។

គ-អវត្តមានក្នុងការប្រជុំជាប់ៗគ្នា៤ដង លើកលែងតែមានជម្ងឺនិងក្នុងករណី ប្រធានស័ក្តិដែលបានការទទួលស្គាល់ពីក្រុមប្រឹក្សា ។

ឃ-លាលប់ដោយបានសរសេរជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។

ង-មិនអាចបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួនបានដោយបាត់បង់សមត្ថភាពពលកម្ម និង វិបត្តិស្មារតី ។

ច-ធនក្សយផ្ទាល់ខ្លួនដែលប្រកាសដោយតុលាការ ។

៣-ការប្រជុំរបស់ក្រុមប្រឹក្សាត្រូវធ្វើយ៉ាងហោចណាស់ ២ ខែ ម្តង ។

៤-សមាជិកនៃក្រុមប្រឹក្សាត្រូវទទួលកម្រៃក្បាច់វត្តមានដែលក្រុមប្រឹក្សាជាអ្នកកំណត់

៥-ទេសាភិបាលនិងទេសាភិបាលឧទ្ធរណ៍ប្រាក់តម្លៃការជាមូលដ្ឋានពីធនាគារកណ្តាល ស្មើនឹង សមាជិកនៃរាជរដ្ឋាភិបាល ។

មាត្រា ១៥ : ១-មិនអនុញ្ញាតអោយអ្នកដឹកនាំ បុគ្គលិក ឬសមាជិកណាម្នាក់នៃក្រុមប្រឹក្សារបស់ ធនាគារ កណ្តាល :

- ទាញយកតាមរយៈធនាគារកណ្តាលនូវផលប្រយោជន៍ទាក់ទងនឹងផ្នែកពាណិជ្ជកម្ម ហិរញ្ញវត្ថុ កសិកម្ម ឧស្សាហកម្ម ឬ ផ្នែកផ្សេងៗទៀត ។

- ទទួលយកដើម្បីផលប្រយោជន៍ទាំងនេះ នូវការណែនាំដែលពាក់ព័ន្ធផលភារកិច្ច ដែលខ្លួនត្រូវបំពេញដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ

- ទទួលធ្វើការងារណាដែលផ្ទុយពីភារកិច្ចរបស់ខ្លួន

— ទទួលអំណោយ ឬលាភសក្ការៈសំរាប់ខ្លួនឯងផ្ទាល់ ឬសំរាប់បុគ្គលជិតស្និទ្ធជាមួយខ្លួនដែលជាគ្រួសារផ្ទាល់ក្តី ជាភាគីពាណិជ្ជកម្ម ឬហិរញ្ញវត្ថុក្តីដោយលំអៀងនូវភាពស្មោះត្រង់ក្នុងការបំពេញភារកិច្ច ។

២- សមាជិកទាំងអស់នៃក្រុមប្រឹក្សាត្រូវរាយការណ៍អោយបានសព្វគ្រប់ជូនទៅក្រុមប្រឹក្សាអំពីផលប្រយោជន៍សំខាន់ៗផ្នែកពាណិជ្ជកម្ម ហិរញ្ញវត្ថុ កសិកម្ម ឧស្សាហកម្ម ឬរបរអាជីវកម្មផ្សេងទៀតដែលខ្លួន ឬ គ្រួសារផ្ទាល់មានដោយចំពោះឬដោយប្រយោល ហើយពុំមានសិទ្ធិបោះឆ្នោតលើបញ្ហាទាំងឡាយណា ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងផលប្រយោជន៍របស់ខ្លួនឡើយ ។ ប៉ុន្តែអាចចូលរួមដើម្បីបំពេញចំនួនភ្នាក់ងារក្នុងអង្គប្រជុំ ដែលត្រូវបានកំណត់ដោយបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ក្រុមប្រឹក្សា ។

មាត្រា ១៦: អ្នកដឹកនាំ បុគ្គលិកនិងសមាជិកនៃក្រុមប្រឹក្សារបស់ធនាគារកណ្តាលមិនត្រូវផ្តល់អោយអ្នកដទៃ នូវព័ត៌មានដែលទាក់ទងនឹងការសំងាត់វិជ្ជាជីវៈដែលខ្លួនបានទទួលក្នុងពេលបំពេញភារកិច្ចឡើយ លើកលែង តែក្នុងករណីចាំបាច់ដែលច្បាប់អនុញ្ញាត ឬមានការបង្គាប់ពីតុលាការ ។

ជំពូកទី ៥

ដើមទុន ការប្រើប្រាស់ប្រាក់ចំណេញនិងថវិកា

មាត្រា ១៧ : ១- ធនាគារកណ្តាលត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយមានដើមទុនដែលកំរិតដោយអនុក្រឹត្យ។ ដើមទុន នេះអាចកែប្រែបានតាមពេលវេលាចាំបាច់ ។ ដើមទុនទាំងមូលត្រូវបានចុះបញ្ជីនិងកាន់កាប់ផ្តាច់មុខដោយរាជរដ្ឋាភិបាល និង មិនអាចផ្ទេរឬដាក់អោយជាប់លក្ខខណ្ឌអ្វីឡើយ ។

២- នៅពេលដែលទ្រព្យសកម្មពិតក្នុងតារាងតុល្យការរបស់ធនាគារកណ្តាលថយចុះក្រោមចំនួនទ្រព្យអកម្ម រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវប្រគល់ជូនធនាគារ កណ្តាលនូវមូលបត្ររដ្ឋ ដើម្បីបំពេញឱនភាពនោះក្នុងកំឡុង ៦០ថ្ងៃ ក្រោយពីពេលចេញផ្សាយតារាងតុល្យការរបស់ធនាគារកណ្តាល ។ មូលបត្ររដ្ឋជាប័ណ្ណ អាចធ្វើអន្តរការបានដោយគិតការប្រាក់តាមអត្រាបុរេហិរញ្ញប្បទាន ។

មាត្រា ១៨ : លទ្ធផលជាមូលដ្ឋាននៃការិយបរិច្ឆេទនីមួយៗរបស់ធនាគារកណ្តាលត្រូវបានគណនាក្រោយពីបានដកចំណាយប្រតិបត្តិការប្រចាំការិយបរិច្ឆេទនោះនិងក្រោយពីបានដកទុកសំរាប់ :

១- ទាយជួរទានដល់គណនីសិរីធនធនសំរាប់ហានិភ័យនិងការស្រុតចុះតម្លៃនិងដល់គណនីរំលស់ទ្រព្យសកម្ម ។

២- សិរីធនធនដល់មូលនិធិសោធនដែលកំណត់ដោយក្រុមប្រឹក្សា ។

៣- ប្រាក់បំរុងទូទៅស្មើនឹង ២០% (ម្ភៃភាគរយ) លើលទ្ធផលក្រោយពីដកក្នុងចំណុច ១ និង ២ នៃមាត្រានេះ ។

៤- ប្រាក់បំរុងសំរាប់សងថ្លៃមូលបត្រទាំងឡាយដែលធនាគារកណ្តាលបានទទួល ។

៥- មូលនិធិសំរាប់វិនិយោគសមូហភាពរបស់ធនាគារកណ្តាលដែលកំណត់ដោយក្រុមប្រឹក្សា ។

មាត្រា ១៩ : ប្រាក់ចំណេញសុទ្ធត្រូវបង់ចូលថវិកាជាតិក្រោយពីបានដកចេញ :

- ៥% (ប្រាំភាគរយ) សំរាប់រដ្ឋាន់បុគ្គលិក ដោយមិនគិតក្រុមប្រឹក្សា ។

- ០,៥% (សូន្យកៀសប្រាំភាគរយ) សំរាប់សមាជិកក្រុមប្រឹក្សា ។

មាត្រា ២០ : គម្រោងចំណាយទាំងអស់របស់ធនាគារកណ្តាលត្រូវចងក្រងក្នុងថវិកាប្រចាំឆ្នាំរបស់ខ្លួនដែលត្រូវអនុម័តដោយក្រុមប្រឹក្សាហើយផ្ញើជូនរាជរដ្ឋាភិបាលនិងរដ្ឋសភាដើម្បីជាព័ត៌មាន ។

ជំពូកទី ៦

សម្ព័ន្ធការផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុជាមួយអង្គភាពសាធារណៈ

មាត្រា ២១ : ១- ធនាគារកណ្តាលទទួលប្រាក់បញ្ញើផ្តាច់មុខជាប្រចាំប្រតិបត្តិការជាតិ ។

ធនាគារកណ្តាលទទួលប្រាក់ពីរតនាគារជាតិ ហើយចេញជួសនូវទឹកប្រាក់ដែលរតនាគារជាតិត្រូវចំណាយ ។

ធនាគារកណ្តាលត្រូវកំណត់ជាមួយនឹងរតនាគារជាតិនូវកម្រៃដែលត្រូវបង់ជូនធនាគារកណ្តាល លើរាល់ប្រតិបត្តិការដែលត្រូវអនុវត្ត ។

២- ចំណូលជាប្រភេទប័ណ្ណរបស់ធនាគារជាតិត្រូវលក់ដោយធនាគារកណ្តាល ហើយធនាគារកណ្តាលត្រូវបញ្ចូលទឹកប្រាក់ជារៀងរាល់ក្នុងតំណនីតែមួយរបស់ធនាគារជាតិដោយគិតតាមអត្រាប្តូរប្រាក់ប្រ ថាថ្ងៃ ។

មាត្រា ២២ : ធនាគារកណ្តាលជាទីប្រឹក្សារបស់រាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងវិស័យរូបិយវត្ថុនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។
ធនាគារកណ្តាលមានភារកិច្ចក្នុងការផ្តល់ព័ត៌មាននិងយោបល់ជូនរាជរដ្ឋាភិបាលអំពីបញ្ហាទាំងឡាយដែលមានអានុភាពក្នុងការធ្វើដោយសំរេចគោលដៅនយោបាយ នៃហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ២៣ : ១- ធនាគារកណ្តាល ត្រូវជួយគ្រប់គ្រងក្នុងការខ្ចីប្រាក់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ឬអង្គភាព សាធារណៈដោយធ្វើប្រតិបត្តិការលើមូលបត្រជាអាទិ៍ ជូនយោបល់លើកាលបរិច្ឆេទនៃ ការបោះផ្សាយមូលបត្រនិងជំរុញទីផ្សាររូបិយវត្ថុនិងទីផ្សារ ហិរញ្ញវត្ថុដោយរីកចំរើន ។

២- ធនាគារកណ្តាលអាចទទួលធ្វើជាអាណត្តិគាហកររបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ឬ របស់អង្គភាពសាធារណៈចំពោះប្រតិបត្តិការដូចខាងក្រោមនេះ ៖

- ការទិញ-លក់មូលបត្រដែលបោះផ្សាយដោយរាជរដ្ឋាភិបាលឬអង្គភាពសាធារណៈព្រមទាំងកិច្ចការជាភ្នាក់ងារជាតំណនេយ្យ ដើម្បីចុះបញ្ជីនិងផ្ទេរនូវមូលបត្រនោះ
- ការទូទាត់សងដើមនិងការប្រាក់ព្រមទាំងកម្រៃផ្សេងៗលើមូលបត្រទាំងនោះ ។

៣- ធនាគារកណ្តាលត្រូវកំណត់ជាមួយរាជរដ្ឋាភិបាល ឬ អង្គភាពសាធារណៈ អំពីកម្រៃដែលត្រូវបង់ជូនធនាគារកណ្តាលលើរាល់ប្រតិបត្តិការដែលមានចែងក្នុងចំណុច ២ នៃមាត្រានេះ ។

មាត្រា ២៤ : ធនាគារកណ្តាលមិនត្រូវផ្តល់ឥណទានដោយផ្ទាល់ ឬ ដោយប្រយោលដល់រាជរដ្ឋាភិបាលឡើយ ជាពិសេសដោយទិញយកមូលបត្រដែលបោះផ្សាយដំបូង ឬមូលបត្រដែលធានាដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ឬ ដោយអង្គភាពសាធារណៈ លើកលែងតែករណីស្របទៅនឹងបទបញ្ញត្តិនានាក្នុងជំពូកនេះ ។

មាត្រា ២៥ : ធនាគារកណ្តាលអាចផ្តល់ឥណទានដែលមានកាលវេលាសមស្របពី ៣ខែ ជូនទៅធនាគារ ជាតិដោយគិតការប្រាក់តាមអត្រាបុរេហិរញ្ញប្បទាន ៖

១-រាល់ប្រតិបត្តិការឥណទានត្រូវមានកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងធនាគារកណ្តាលនិងអ្នកខ្ចី

ដែលត្រូវមានបញ្ជាក់ទឹកប្រាក់ឥណទាន កាលវេលានិងអត្រាការប្រាក់ ។

២-ប្រតិបត្តិការឥណទានត្រូវធ្វើអោយមានយថាភាពដោយប្រគល់ជូនធនាគារកណ្តាល

នូវមូលបត្ររដ្ឋដែលអាចធ្វើអន្តរការបាន ។

៣-ចំនួនទឹកប្រាក់សរុបនៃឥណទាននិងមូលបត្រដែលមានស្របតាមមាត្រា ២៤ នៃ

ច្បាប់នេះ ក្នុងការិយបរិច្ឆេទនីមួយៗមិនត្រូវអោយលើសពី ១០% (ដប់ភាគរយ)

នៃចំណុចធម្មតានៃថវិកាជាតិ ក្នុងការិយបរិច្ឆេទនាឆ្នាំមុនឡើយ ដោយមិនគិតជំនួយ

និងចំណូលពីការលក់ទ្រព្យសម្បត្តិ ។

មាត្រា ២៦: នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃកិច្ចប្រតិបត្តិការផ្សារចំហឬកិច្ចប្រតិបត្តិការអប្បហារ ឬឥណទាន ជាមួយនឹងគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ធនាគារកណ្តាលអាចលក់ ទិញ ទទួល ឬដាក់បង់ស្បង នៃមូលបត្ររដ្ឋដែលត្រូវបានគេបោះផ្សាយជាសាធារណៈពីមុនមក ហើយដែលត្រូវផុតកំណត់សងក្នុងកំឡុង ៩០ថ្ងៃ ។

មាត្រា ២៧ : ជារៀងរាល់ឆ្នាំរាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវពិគ្រោះជាមួយធនាគារកណ្តាលសិន មុននឹងសំរេច ថវិកាជាតិជាស្ថាពរដើម្បីកំណត់នូវចំនួនទឹកប្រាក់ឥណទានសរុបដែលរាជរដ្ឋាភិបាល និងអង្គភាពសាធារណៈនានាអាចត្រូវការពីធនាគារកណ្តាលក្នុងកម្រិតដូចមានចែងក្នុង មាត្រា ២៥ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ២៨: ធនាគារកណ្តាលចូលរួមក្នុងការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈក្នុង និង ក្រៅប្រទេស ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងលិខិតធានារ៉ាប់រងចេញជូនឥណទាយកផង ។

ជំពូកទី ៧

របបនិយោបាយប្តូរប្រាក់

មាត្រា ២៩: ធនាគារកណ្តាលត្រូវកំណត់ និងអនុវត្តរបប និងនយោបាយប្តូរប្រាក់ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដោយពិគ្រោះជាមួយរាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងក្របខ័ណ្ឌនយោបាយសេដ្ឋកិច្ច ហិរញ្ញវត្ថុនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា ៣០ : ១-ធនាគារកណ្តាលត្រូវរក្សានិងគ្រប់គ្រងទុនបំរុងផ្លូវការក្រៅប្រទេសដែលរួមមាន ÷
- មាសរូបិយវត្ថុ

—រូបិយប័ណ្ណដែលមានទ្រង់ទ្រាយជាក្រដាស ឬ ជាកាសនិងសមតុល្យធនាគារនៅ
បរទេស

—ធនធានជាទុនបំរុងដែលអន្តរជាតិទទួលស្គាល់ជាអាទិ៍ មាន :

—រូបិយប័ណ្ណដែលទិញពីមូលនិធិជួបវិយវត្ថុអន្តរជាតិយកក្នុងផ្នែកបំរុង

—ធនធានជាសិទ្ធិដកពិសេស អេស.ឌី.អរ (S D R) របស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

—រូបិយធាតុនិងប័ណ្ណសងតាមបញ្ជាដែលមានកំណត់ជារូបិយប័ណ្ណ ហើយត្រូវសង
នៅក្រៅប្រទេស ។

—ប័ណ្ណរតនាគារដែលបោះផ្សាយដោយរដ្ឋាភិបាលបរទេស

—មូលប័ត្រដែលបោះផ្សាយឬធានាដោយរដ្ឋាភិបាលបរទេសឬស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ
អន្តរជាតិនានា

២- ធនាគារកណ្តាលត្រូវរក្សាទុនបំរុងក្រៅប្រទេសអោយនៅកំរិតគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីធានា
ដល់ប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

៣- កាលណាទុនបំរុងផ្លូវការក្រៅប្រទេសមានការថយចុះ ឬមានភាពដែលអាចថយ
ចុះដល់កម្រិតខ្វះខាត ធនាគារកណ្តាលត្រូវដាក់ជូនដល់រាជរដ្ឋាភិបាលនូវរបាយ
ការណ៍ស្តីពីមូលហេតុនៃបញ្ហា និង វិធានការដើម្បីកែសម្រួល ។ របាយការណ៍
នេះត្រូវធ្វើជាប្រចាំរហូតដល់ស្ថានភាពថយចុះខាងលើត្រូវបានដោះស្រាយរួចជា
ស្រេច ។

៤- ធនាគារកណ្តាលជាអ្នកទទួលបន្ទុកថែរក្សាធនធានផ្លូវការក្រៅប្រទេសរបស់ព្រះរាជា
ណាចក្រកម្ពុជា ហើយមានសិទ្ធិជ្រើសរើសអាណត្តិគាហកម្មដែលជាស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ
អន្តរជាតិ ធនាគារកណ្តាល ឬធនាគារពាណិជ្ជកម្មបរទេសដើម្បីកាន់កាប់ជំនួស ។

មាត្រា ៣១: ១- ធនាគារកណ្តាលត្រូវកំណត់អត្រាប្តូរប្រាក់នៃរូបិយវត្ថុជាតិអោយមាននិយតភាព ។

ដូច្នេះ ធនាគារកណ្តាលមានសិទ្ធិជាអាទិ៍ :

—ធ្វើអាជីវកម្មលើមាសជាកាសឬជាដុំនិងលើលោហធាតុឬត្បូងថ្មមានតម្លៃផ្សេងទៀត

—ធ្វើអាជីវកម្មលើរូបិយប័ណ្ណដោយប្រើឧបករណ៍នានាដែលធនាគារកណ្តាលប្រើជា
ទូទៅ

—ធ្វើអាជីវកម្មលើប័ណ្ណរតនាគារឬលើមូលប័ត្រផ្សេងទៀត ដែលបោះផ្សាយឬធានា
ដោយ រដ្ឋាភិបាលបរទេសឬស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈអន្តរជាតិ

- បើក និង កាន់កាប់គណនីធនាគារពាណិជ្ជកម្មឬស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈអន្តរជាតិនៅឯ បរទេស
- បើក និង កាន់កាប់គណនី និងធ្វើសកម្មភាពជាភ្នាក់ងារឬជាអ្នកទាក់ទងជំនួសមុខធនាគារកណ្តាលបរទេស រដ្ឋាភិបាលបរទេស ទីភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាលបរទេសនិងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈអន្តរជាតិ នានា
- កំណត់អត្រាទិញ លក់រូបិយប័ណ្ណនានា
- កម្រិតស្ថានភាពរូបិយប័ណ្ណនៃធនាគារពាណិជ្ជនិងទីកន្លែងប្តូរប្រាក់ដែលមិនមែនជាធនាគារ
- ចេញបទបញ្ជាដែលពាក់ព័ន្ធលើការប្តូរប្រាក់និងអាជីវកម្មលើមាស លោហធាតុនិងត្បូងថ្មមានតម្លៃ
- ប្រកាសអត្រាប្តូររវាងប្រាក់រៀលនិងរូបិយប័ណ្ណផ្សេងៗ
- ចូលរួមក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិជំនួសមុខអោយរដ្ឋ
- ២- ធនាគារកណ្តាលមិនអាចផ្តល់អោយអ្នកដទៃនូវលិខិតធានាអត្រាប្តូរប្រាក់ទៅអនាគត ហើយមិនអាចអនុញ្ញាត ឬមិនត្រូវប្រើពហុអត្រាឡើយ ។

- មាត្រា ៣២ :** ១- ប្រាក់តម្លៃលើសសុទ្ធក្នុងពេលបិទបញ្ជីម្តងៗដែលកើតមានឡើងពីការប្រែប្រួលតម្លៃទ្រព្យសកម្មនិងទ្រព្យអកម្មនៃធនាគារកណ្តាលដែលកត់ត្រាជារូបិយប័ណ្ណ ឬឯកតាគណនីឯទៀតក្រៅពីរូបិយវត្ថុជាតិ ត្រូវចុះជាឥណទាននៅក្នុងគណនីទុនបំរុងពិសេស ។
- ២- ប្រាក់តម្លៃខ្វះសុទ្ធក្នុងពេលបិទបញ្ជីម្តងៗដែលកើតមានឡើងពីការប្រែប្រួលដូចខាងលើនេះ ត្រូវកត់ត្រាបញ្ចេញពីសមតុល្យឥណទាយនៃគណនីទុនបំរុងពិសេស ហើយបើសមតុល្យនោះមានបរិមាណមិនគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីទូទាត់ប្រាក់ខ្វះទាំងនោះទេ រតនាគារជាតិត្រូវចេញមូលប័ត្រដែលអាចធ្វើអន្តរការបាន ដោយគិតការប្រាក់តាមអត្រាបុរេហិរញ្ញប្បទានទៅអោយធនាគារកណ្តាលដើម្បីបង្រប់ឱនភាព ។
- ៣- ទាំងប្រាក់តម្លៃលើសសុទ្ធ ទាំងប្រាក់តម្លៃខ្វះសុទ្ធដែលចែងក្នុងមាត្រានេះមិនត្រូវគិតចូល ក្នុងតារាងប្រតិលាភប្រចាំឆ្នាំរបស់ធនាគារកណ្តាលឡើយ ។

៤-រាល់សមតុល្យគណនីទុនបំរុងពិសេស នៅក្នុងការិយបរិច្ឆេទនៃធនាគារកណ្តាល ត្រូវប្រើសំរាប់សងមូលបត្រដែលត្រូវបានបោះផ្សាយដូចមានចែងក្នុងចំណុច ២នៃមាត្រានេះ ។

៥-សមតុល្យគណនីទុនបំរុងពិសេសនេះមិនត្រូវមានការតម្រឹមតម្រង់ឡើយ លើកលែងតែអនុលោមតាមមាត្រានេះ ។

ជំពូកទី ៨

សម្ព័ន្ធការជាមួយគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ

មាត្រា ៣៣ : ធនាគារកណ្តាលត្រូវទទួលខុសត្រូវផ្តាច់មុខក្នុងការផ្តល់ឬដកហូតអាជ្ញាប័ណ្ណនិងការត្រួតពិនិត្យគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងគ្រឹះស្ថានឯទៀតដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៧នៃច្បាប់នេះដោយ :

១-ចេញប្រកាស បទបញ្ជានិងការណែនាំផ្សេងៗព្រមទាំងចាត់វិធានការចាំបាច់ដើម្បីធ្វើអោយសំរេចមុខងារដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ២ នៃច្បាប់នេះ ដោយអនុវត្តបទដ្ឋាននៃការផ្តល់ឬដកហូតអាជ្ញាប័ណ្ណ និង ត្រួតពិនិត្យព្រមទាំងមធ្យោបាយសមស្រប ។

២-ចាត់តាំងបុគ្គលិករបស់ខ្លួន ឬបុគ្គលដទៃទៀតដែលមានសមត្ថភាពអោយត្រួតពិនិត្យជានិច្ចកាលបើលិខិតស្នាមនិងចុះធ្វើអធិការកិច្ចដល់កន្លែង ព្រមទាំងពិនិត្យបញ្ជីការចុះបញ្ជីនិងឯកសារផ្សេងៗរបស់ គ្រឹះស្ថានទាំងនោះ ។

៣-តម្រូវអោយអភិបាល ឬបុគ្គលិកគ្រឹះស្ថានទាំងនោះ ផ្តល់ដល់ធនាគារកណ្តាលនូវព័ត៌មាន នានា សំរាប់ធ្វើការត្រួតពិនិត្យនិងកែតម្រូវ ។

៤-ប្តឹងទៅតុលាការឬដាក់កម្មវិធាកតាមច្បាប់ជាធរមាន ប្រសិនបើមានការប្រព្រឹត្តិល្មើសដោយ គ្រឹះស្ថាន ឬដោយអភិបាលបុគ្គលិករបស់គ្រឹះស្ថាននោះ :

- បំពានបទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ជាធរមាន ឬបទបញ្ជារបស់ធនាគារកណ្តាល
- ការខូចខាតក្នុងការបំពេញកាតព្វកិច្ចផ្សេងៗ
- មិនគោរពវិធានការនយោបាយរូបិយវត្ថុឬវិធានការប្រុងប្រយ័ត្ននានាដែលបានកំណត់ ។

មាត្រា ៣៤: ធនាគារកណ្តាលមានសិទ្ធិបើកគណនីនិងទទួលប្រាក់បញ្ញើពីគ្រឹះស្ថានធនាគារ

និងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលធ្វើអាជីវកម្មក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ព្រមទាំងផ្តល់ការប្រាក់ និងយកកម្រៃដែលធនាគារកណ្តាល ជាអ្នកកំណត់ ។

មាត្រា ៣៥: ១-ធនាគារកណ្តាលចេញបទបញ្ជាដោយផ្សព្វផ្សាយឬជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍ អក្សរដល់ទីស្នាក់ការរបស់គ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីតម្រូវអោយគ្រឹះស្ថានទាំងនោះតំកល់ទុនបំរុងកាតព្វកិច្ច ។ ទុនបំរុងនេះត្រូវ រក្សាជាសាច់ប្រាក់ក្នុងបេឡារបស់ខ្លួនឬជាប្រាក់បញ្ញើពិសេសក្នុងគណនីចរន្តនៅធនាគារកណ្តាល ។

២-ធនាគារកណ្តាលតម្រូវមេគុណទុនបំរុងដូចគ្នាចំពោះកិច្ចសន្យាសទិស ។ ចំនួនទឹក ប្រាក់ទុនបំរុងតំកល់ទុករបស់គ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវបានកំណត់ដោយ យោលទៅតាមប្រាក់បញ្ញើ និង កិច្ចសន្យាសទិសផ្សេងៗទៀតដែលគ្រឹះស្ថានធ្វើជា មួយអតិថិជន ។

រាល់ការកំណត់ឬការបង្កើនមេគុណទុនបំរុងកាតព្វកិច្ចនឹងចូលជាធរមាន

១ខែចាប់ ពីពេល ដែលគ្រឹះស្ថាននោះបានទទួលដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។

ធនាគារកណ្តាលអាចលើកលែងការតំកល់ទុនបំរុងជូនគ្រឹះស្ថានធនាគារ និង ហិរញ្ញវត្ថុប្រភេទខ្លះ ។

៣-ធនាគារកណ្តាលដាក់វិន័យដោយយកកម្រៃជើងសាក្នុងមួយថ្ងៃដែលលើសស្មើនឹង ១/១០(មួយភាគដប់) នៃអត្រាបុនហិរញ្ញប្បទានចុងក្រោយរបស់ធនាគារកណ្តាល លើគ្រឹះស្ថានទាំងឡាយណាដែលមិនគោរពទុនបំរុងកាតព្វកិច្ច ។ កម្រៃជើងសា ទាំងនេះអាចដកយកពីសមតុល្យនៃគណនីរបស់គ្រឹះស្ថាននោះដែលមាន បើកនៅ ធនាគារកណ្តាល ។

មាត្រា ៣៦ : ១-ធនាគារកណ្តាលត្រូវកំណត់បែបបទ ហើយទិញលក់ជាមួយគ្រឹះស្ថានធនាគារ និងហិរញ្ញវត្ថុ ឬធ្វើអប្បហារ បុនប្បហារ ក៏ដូចជាធ្វើកិច្ចប្រតិបត្តិការប័ង្សស្បែកនូវ :

ក-រូបិយាណត្តិឬប័ណ្ណសងតាមបញ្ជាដែលចោះផ្សាយ ឬធ្វើឡើងសំរាប់ផ្នែកពាណិជ្ជកម្ម ឧស្សាហកម្ម ឬកសិកម្មជាយថាភូតដោយមានហត្ថលេខាសាធនីយពីរយ៉ាងតិច ក្នុង នោះយ៉ាងហោចណាស់ ត្រូវមានហត្ថលេខាមួយជារបស់ធនាគារពាណិជ្ជ ដែលមាន

កាលវេលា ៩០ថ្ងៃ ចាប់ពីថ្ងៃដែលបានទទួល ក៏ប៉ុន្តែបិយាណត្តិនិងប័ណ្ណសង
តាមបញ្ជាដែលចេញឬធ្វើឡើងសំរាប់ហិរញ្ញប្បទាន ផលិតកម្មឬពាណិជ្ជកម្មផ្សេងៗ
ជាតិ តាមរដ្ឋកាលអាចមានកាលវេលា ២១០ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃចេញផ្សាយ ។

ខ-មូលបត្ររដ្ឋដែលបានចេញផ្សាយជាសាធារណៈនិងមានកាលវេលា ៩០ថ្ងៃ គិតពី
ថ្ងៃ ដែលបានធ្វើលទ្ធកម្ម ។

គ-មូលបត្រឥណទេយ្យឯកជនដែលអាចជួញដូរបានលើទីផ្សាររូបិយវត្ថុព្រមទាំង
ឥណទេយ្យឯកជនរបស់ធនាគារ ដែលមានហត្ថលេខាសាធិនីយនិង ដែលមានចុះ
នៅក្នុងបញ្ជីដោយទទួលស្គាល់ ដោយក្រុមប្រឹក្សា ។

ឃ-មូលបត្ររបស់ធនាគារកណ្តាលផ្ទាល់ ។

ង-ធនាគារកណ្តាលត្រូវកំណត់និងចេញផ្សាយនូវអត្រាអប្បបរមាសំរាប់ធ្វើបុនអប្ប-
ហារបុរេប្រទាន ទទួលបង់ស្បង ឬអោយខ្ចី ។ ធនាគារកណ្តាលអាចកំណត់អត្រា
និងពិធានអតិបរមាខុសៗគ្នា សំរាប់ ប្រតិបត្តិការ ឬកាលវេលាផ្សេងៗគ្នា ។

មាត្រា ៣៧: ធនាគារកណ្តាលអាចផ្តល់បុរេប្រទានលើគណនីចរន្តដល់ធនាគារពាណិជ្ជកម្ម ដែល
ធានាដោយមូលបត្ររដ្ឋ ឬមូលបត្រធានាដោយរដ្ឋ ។

មាត្រា ៣៨: ១-គ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវអនុវត្តតាមការណែនាំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ
របស់ធនាគារកណ្តាលដែលប្រកាសជាប្រកាសដោយឡែក ស្តីពីតារាងតុល្យការ ការ
សន្យាក្រៅតារាងតុល្យការនិង គណនីអាជីវកម្មដែលទាក់ទងទៅនឹង :

- ដើមទុនអប្បបរមា
- ចំនួនទឹកប្រាក់អប្បបរមានៃមូលនិធិសុទ្ធរបស់គ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុផ្ទាល់
- ការហាមឃាត់ ការដាក់កំរិត លក្ខខណ្ឌ បញ្ញត្តិផ្សេងៗ

២-គ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុដែលធ្វើសកម្មភាពដូចគ្នានិងមានស្ថានភាពហិរញ្ញ-
វត្ថុដូចគ្នា ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមបញ្ជាដូចគ្នា ។

មាត្រា ៣៩: ១-គ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវផ្តល់ជូនទៅធនាគារកណ្តាលនូវព័ត៌មានឬ
ទិន្នន័យដែល ធនាគារកណ្តាលសុំស្នើដើម្បីបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន ។

២-ក្នុងក្របខ័ណ្ឌរក្សាការសម្ងាត់វិជ្ជាជីវៈ ធនាគារកណ្តាលអាចបោះពុម្ពផ្សាយទាំង ស្រុងឬ មួយផ្នែកនូវព័ត៌មានទាំងនោះឬទិន្នន័យរួមតាមប្រភេទគ្រឹះស្ថាន ធនាគារនិង ហិរញ្ញវត្ថុ ឬតាមប្រភេទសកម្មភាព របស់គេ ។

៣-ធនាគារកណ្តាលទទួលរ៉ាប់រងកំពស់សេវាអន្តរធនាគារដូចជាធ្វើមជ្ឈការនៃហា និភ័យ និង ការមិនសងបំណុលជាដើម ។

មាត្រា ៤០: ក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយធនាគារពាណិជ្ជ ធនាគារកណ្តាលត្រូវបង្កើតសភាផ្គត់ ទាត់មួយ សំរាប់បំរើការទូទាត់អន្តរធនាគារអោយឆាប់រហ័សនិងមានប្រសិទ្ធភាព ។

ជំពូកទី ៩

រូបិយវត្ថុ

មាត្រា ៤១: ឯកតារូបិយវត្ថុរបស់កម្ពុជាគឺរៀល ។ មួយរៀលស្មើនឹងដប់កាក់ ។ មួយកាក់ស្មើនឹង ដប់សេន។ សញ្ញាសំគាល់ប្រាក់រៀលគឺអក្សរ (រ) ។

មាត្រា ៤២: ធនាគារកណ្តាលមានសិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងការបោះផ្សាយក្រដាសប្រាក់និងកាសជា រៀល កាក់និង សេន ។

មាត្រា ៤៣: ១-ក្នុងពេលដែលមិនបានដកចេញពីចរាចរនេះ ក្រដាសប្រាក់និងកាសដែល បោះផ្សាយ ដោយធនាគារកណ្តាលគឺជារូបិយវត្ថុមានតម្លៃនីត្យានុកូល ក្នុងព្រះរាជា នណាចក្រកម្ពុជានិងមានតេជានុភាពធ្វើ សេរីភាពនៃព្រំដែនចំពោះក្រដាសប្រាក់ និង មានព្រំដែនចំពោះកាសក្នុងលក្ខខ័ណ្ឌកំណត់ដោយធនាគារ កណ្តាល ។

២-ការទូទាត់ណាដែលមានចំនួនទឹកប្រាក់លើសពីការកំណត់របស់ធនាគារកណ្តាល អាចឬត្រូវ តែធ្វើតាមលេខនា ។

មាត្រា ៤៤: ១-ធនាគារកណ្តាលជាអ្នកទទួលបន្ទុកក្នុងការបោះពុម្ពក្រដាសប្រាក់ ចាក់ពុម្ពកាស និងការងារ ពាក់ព័ន្ធច្បែរដូចជាការធានាសន្តិសុខក្នុងការថែរក្សានិង ចលនាក្រដាស ប្រាក់និងកាសដែលមិនទាន់បញ្ចេញផ្សាយ ការធានាថែរក្សានិងការបំផ្លាញចោលនូវ ពេលចាំបាច់នូវបណ្តាពុម្ពក្រដាសប្រាក់ និងកាសដែលដក ចេញពីចរាចរ ។

២-ធនាគារកណ្តាលត្រូវកំណត់ដោយបទបញ្ញត្តិរូបវន្តផ្សេងៗ តម្លៃ ទំហំ ទម្ងន់ គំរូ និងលក្ខណៈរូបភាពផ្សេងៗទៀតរបស់ក្រដាសប្រាក់ដែលត្រូវបោះពុម្ព និងកាស ដែលត្រូវចាក់ពុម្ព ។

មាត្រា ៤៥: ធនាគារកណ្តាលមានសិទ្ធិសំរេចប្រកាសប្តូរ ក្រោយពីមានការយល់ព្រមពីរាជរដ្ឋាភិបាលដើម្បីដកចេញពីចរាចរន្តក្រដាសប្រាក់ និង កាសដែលបានបោះផ្សាយរួចហើយ ។ ធនាគារកណ្តាលចំណាយសងតាមតម្លៃនៃក្រដាសប្រាក់ឬកាសទាំងនោះដោយប្តូរនឹងក្រដាសប្រាក់ឬកាសផ្សេងទៀតដែលខ្លួនបានបោះផ្សាយ ។ សេចក្តីសំរេច នេះត្រូវមានទំរង់ជាបទបញ្ជារបស់ធនាគារកណ្តាលហើយត្រូវបញ្ជាក់ច្បាស់អំពីរយៈពេលនិងទីតាំងដែលត្រូវប្តូរក្រដាសប្រាក់និងកាសទាំងនោះ ។

មាត្រា ៤៦: នៅពេលចប់រយៈកាលប្តូរក្រដាសប្រាក់និងកាសដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ៤៥ :

១-ក្រដាសប្រាក់និងកាសប្រមូលចូលដែលបានមកពីការប្តូរត្រូវតែលែងមានតម្លៃនីត្យានុ ក្ខល ។

២-ចំនួនទឹកប្រាក់ជាក្រដាសនិងជាកាសសរុបដែលបានប្រកាសអោយមកប្តូរ តែមិនបានយកមកប្តូរត្រូវគិតដកចេញពីបរិមាណរូបិយវត្ថុនៅក្នុងចរាចរដែលចុះ ក្នុងបញ្ជីធនាគារកណ្តាលហើយត្រូវ ចាត់ទុកជាប្រាក់ចំណូលរបស់ធនាគារកណ្តាល ។

មាត្រា ៤៧: បើមានជនណាស្នើសុំប្តូរក្រដាសប្រាក់ឬកាសដែលធនាគារកណ្តាល បោះផ្សាយនោះធនាគារកណ្តាលត្រូវតែប្តូរអោយតាមតម្លៃស្នើដោយគ្មានគិតសោហ៊ុយអ្វីទាំងអស់ ។

មាត្រា ៤៨: ហាមមិនអោយផលិតជាថ្មីឡើងវិញនូវក្រដាស ប្រាក់កាស មូលប្បទានប័ត្រ មូលប័ត្រឬប័ណ្ណទូទាត់ផ្សេងៗទោះជារៀល ជាកាក់ ជាសេនក្តីឬជារូបិយវត្ថុបរទេសក្តីនិងមិនអោយបង្កើតវត្ថុទាំងឡាយណា ដែលត្រាប់តាមក្រដាសប្រាក់កាស មូលប្បទានប័ត្រឬប័ណ្ណទូទាត់ផ្សេងៗដោយពុំបានទទួលការអនុញ្ញាតជា លាយលក្ខណ៍អក្សរពីធនាគារកណ្តាលជាមុននោះទេ ។

មាត្រា ៤៩: ធនាគារកណ្តាលត្រូវតែគ្រប់គ្រងដោយផ្ទាល់នូវសន្និធិរូបិយវត្ថុបំរុងធ្វើផែនការបោះផ្សាយនិង ធានាការផ្តល់ជាទៀងទាត់នូវក្រដាសប្រាក់និងកាស ដើម្បីបំពេញតម្រូវការរូបិយវត្ថុក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជាទាំងបរិមាណនិងគុណភាព ។

មាត្រា ៥០: ធនាគារកណ្តាលត្រូវដកចេញពីចរាចរន្តរូបិយវត្ថុ មិនគ្រប់លក្ខណៈប្រើប្រាស់ដើម្បី
បំផ្លាញចោលហើយឬរងទុក្ខសិរិល ។

មាត្រា ៥១: ធនាគារកណ្តាលអាចបដិសេធមិនប្តូរក្រដាសប្រាក់និង កាសបើសិនជារូបភាពវាដែល
មានភាពច្បាស់លាស់បាត់បង់រូបភាពដើម ឬ ផ្ទុះឆ្លាយឬដែលបាត់បង់ទំហំ ៣០%
(សាមសិបភាគរយ)ឬលើសពីនេះ ។ រូបិយវត្ថុទាំងនេះត្រូវដកចេញពីចរាចរហើយ
បំផ្លាញចោលដោយគ្មានសំណងចំពោះម្ចាស់ទេ លើកលែងតែករណីពិសេសដែល
ធនាគារកណ្តាល អាចយល់ព្រមសងមួយចំណែកឬទាំងអស់ ។

មាត្រា ៥២: ក្រដាសប្រាក់ក្លែងក្លាយដែលយកមកបង់ ឬ ប្តូរត្រូវរឹបអូសដោយគ្មានសំណងហើយ
ត្រូវជូនព័ត៌មានទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា ៥៣: ម្ចាស់ប្រាក់មិនអាចទាមទារពីធនាគារកណ្តាលអោយសង ចំពោះក្រដាសប្រាក់ ឬ
កាសណាដែលខ្លួនធ្វើអោយបាត់បង់ឬធ្វើអោយអន្តរាយឡើយ ។ ធនាគារកណ្តាល
អាចដកហូតយកដោយគ្មានថ្លៃនូវក្រដាស ប្រាក់ដែលមានការខូចខាតរូបភាពក្រៅជា
ពិសេសចំពោះក្រដាសប្រាក់ណាដែលមានសរសេរ លាបពណ៌ បោះពុម្ព បោះត្រាឬ
បិទវត្ថុស្អិតពីលើឬផ្ទុះឆ្លាយឬបាត់រូបភាពដោយប្រការណាក៏ដោយ ។

មាត្រា ៥៤: បរិមាណក្រដាសប្រាក់និងកាសកំពុងធ្វើចរាចរ ត្រូវកត់ត្រាចូលក្នុងគណនីទ្រព្យ
អកម្មរបស់ធនាគារកណ្តាលដោយមិនគិតបញ្ចូលនូវបរិមាណក្រដាសប្រាក់និងកាស
នៅក្នុងសន្និធិរូបិយវត្ថុបំរុងទេ ។

ជំពូកទី ១០

គណនីនិងការពិនិត្យគណនី

មាត្រា ៥៥: ការិយបរិច្ឆេទគណនេយ្យនៃធនាគារកណ្តាល ចាប់ផ្តើមពីថ្ងៃទី ០១ ខែ មករាដល់ថ្ងៃទី
៣១ ខែ ធ្នូ ជារៀងរាល់ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៥៦: ធនាគារកណ្តាលត្រូវ :

- ១-កាន់កាប់បញ្ជីគណនេយ្យ និង បញ្ជីផ្សេងៗទៀតហើយត្រូវកត់ត្រាគ្រប់ប្រតិបត្តិការ
ហិរញ្ញវត្ថុដែល ឆ្លុះបញ្ចាំងដោយប្រាកដប្រជានូវស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុរបស់ខ្លួនស្រប

ទៅតាម គោលការណ៍និងបែបបទគណនេយ្យ ដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ជាទូទៅ សំរាប់ធនាគារកណ្តាល ។

២-រៀបចំនិងចេញផ្សាយរបាយការណ៍សង្ខេបប្រចាំខែស្តីពីស្ថានភាពនៃសកម្មភាព របស់ខ្លួន ។

៣-ដាក់ជូនរាជរដ្ឋាភិបាលនិងរដ្ឋសភាក្នុងអំឡុង ៦ខែ បន្ទាប់ពីការបញ្ចប់ការិយបរិច្ឆេទ នីមួយៗនូវច្បាប់ចម្លងនៃគណនីប្រចាំឆ្នាំ ព្រមទាំងរបាយការណ៍ដែលអាចចេញ ផ្សាយបាន ស្តីពីប្រតិបត្តិការរបស់ខ្លួននិងស្តីពីស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចរូបិយវត្ថុក្នុងការិយ បរិច្ឆេទកន្លងមក ។

មាត្រា ៥៧: ការពិនិត្យបញ្ជីហិរញ្ញវត្ថុរបស់ធនាគារកណ្តាលត្រូវធ្វើឡើងដោយគណៈកម្មការពិសេស មួយដែលតែងតាំងដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ។

ជំពូកទី ១១

បទបញ្ញត្តិផ្សេងៗ

មាត្រា ៥៨: ធនធាន ទ្រព្យសម្បត្តិ ប្រតិលាភ ប្រតិបត្តិការនិងអាជីវកម្មរបស់ធនាគារកណ្តាល ត្រូវបានលើក លែងមិនយកពន្ធនិងអាករឡើយ ។

មាត្រា ៥៩: ធនាគារកណ្តាលមិនត្រូវចូលហ៊ុនក្នុងគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុក្នុងសហគ្រាស ដែលមានលក្ខណៈអោយឧស្សាហកម្មឬពាណិជ្ជកម្មឡើយ លើកលែងតែគ្រឹះស្ថាន ដែលមានសកម្មភាពផ្សារភ្ជាប់ជាមួយសកម្មភាពរបស់ធនាគារកណ្តាល ដូចជាការផ្តល់ ឥម្មនិងការពិនិត្យកិច្ចសន្យាធានា ប្រព្រឹត្តកម្មនិងការ បញ្ជូនទិន្នន័យ ការបោះពុម្ព ឯកសារហិរញ្ញវត្ថុ ការផាត់ទាត់សងគ្នា ការបញ្ជូនសារលិខិតឬការជម្រះបញ្ជីទ្រព្យ សម្បត្តិក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលទឹកប្រាក់ចូលហ៊ុនទាំងអស់នោះមិនលើសពី ៥%(ប្រាំភាគ រយ) នៃមូលនិធិរបស់ ខ្លួនផ្ទាល់ ។

មាត្រា ៦០ : ធនាគារកណ្តាលមិនត្រូវធ្វើលទ្ធកម្មដោយទិញឬដោយភតិសន្យានូវសិទ្ធិ ពិតប្រាកដ លើ អចលន ទ្រព្យ លើកលែងតែទ្រព្យសម្បត្តិណាដែលចាំបាច់សំរាប់ធ្វើសកម្មភាព និងមុខងាររបស់ខ្លួនឬសំរាប់ការងារ សង្គមកិច្ចចំពោះបុគ្គលិករបស់ខ្លួន ។

បទបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះពុំឃាត់ធនាគារកណ្តាលមិនអោយធ្វើលទ្ធកម្មក្នុងក្រប
ខ័ណ្ឌ នៃការទូទាត់សង្គណទេយ្យរបស់ខ្លួននូវសិទ្ធិដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៩ ឬ
មាត្រានេះទេ ។

មាត្រា ៦១: រាល់ប្រកាស បទបញ្ជា សារាចរនិងបណ្តាសេចក្តីណែនាំផ្សេងៗដែលចេញដោយ
ធនាគារកណ្តាលសំរាប់អនុវត្តជាទូទៅចំពោះគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវធ្វើ
ការផ្សព្វផ្សាយក្នុងរាជកិច្ចហើយ ចូលជាធរមានបញ្ញត្តិចាប់តាំងពីថ្ងៃចេញផ្សាយ
នោះឬតាមកាលកំណត់ដែលមានចែងក្នុង ប្រកាស បទបញ្ជា សារាចរនិងសេចក្តី
ណែនាំផ្សេងៗទាំងនោះ ។

មាត្រា ៦២: ដើម្បីអនុវត្តខ្លឹមសារនៃច្បាប់នេះ ធនាគារកណ្តាលអាចធ្វើបណ្តឹងខាងផ្នែករដ្ឋប្បវេណី
ភ្ជាប់ជាមួយផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌនូវគ្រប់ដំណាក់កាលនៃនីតិវិធី ។

មាត្រា ៦៣: ការកម្រិតឥណទាននៅក្នុងចំណុច ៣ មាត្រា ២៥ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះ
ឥណទានណា ដែលត្រូវផ្តល់អោយក្រោយថ្ងៃដែលច្បាប់នេះចូលជាធរមាន ។

ជំពូកទី ១២

ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៦៤ : ជនណាពុំព្រមទូទាត់រូបិយវត្ថុដែលមានតម្លៃនីត្យានុកូលនិងមានតេជានុភាពធ្វើសេរី
កាលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជននោះនឹងត្រូវបានផ្តន្ទាទោស ពិន័យជា
ប្រាក់ស្មើនឹង ១០០ដងនៃទឹកប្រាក់ ដែលពុំព្រមទូទាត់នោះ ។

មាត្រា ៦៥: អ្នកក្លែងក្រដាសប្រាក់ឬកាសដែលជារូបិយវត្ថុមានតម្លៃនីត្យានុកូលនៅលើដែន ដីនៃ
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឬនៅលើដែនដីនៃរដ្ឋដទៃទៀតនឹងត្រូវបានផ្តន្ទាទោស ដាក់
ពន្ធនាគារពី២០ឆ្នាំដល់អស់មួយជីវិត ។ វត្ថុតាងដែលរឹបអូសបានត្រូវទុកជាសម្បត្តិ
រដ្ឋឬបំផ្លាញចោល ។

មាត្រា ៦៦: ជនណាប្រព្រឹត្តិដោយចេតនាដោយបញ្ចូលក្នុងចរាចរ ឬ រក្សាទុកសំរាប់ចរាចរនូវ
ក្រដាសប្រាក់ ឬ កាសក្លែងក្លាយ ជននោះនឹងត្រូវបានផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី
១០ឆ្នាំ ដល់ ២០ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៦៧: ជនណាប្រើប្រាស់ឬរក្សាទុកដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ពីធនាគារកណ្តាលនូវ បណ្ណាសម្ភារៈឧបករណ៍គ្រឿងយន្តនិងប្រដាប់សំរាប់ផលិតក្រដាសប្រាក់ឬកាស ជននោះនឹងត្រូវបានផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ឆ្នាំ ដល់ ១០ឆ្នាំ ។ ឯវត្ថុតាងនិងត្រូវរឹបអូសទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋឬបំផ្លាញចោល ។

មាត្រា ៦៨: ជនណាទទួលក្រដាសប្រាក់ ឬ កាសដែលក្រោយមកបានដឹងថាជាក្រដាសប្រាក់ ឬ កាសក្លែងក្លាយហើយនៅតែយកទៅដាក់អោយធ្វើបរាចរិញ ជននោះត្រូវបានផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ស្មើនឹង ១០០ដងនៃ ទឹកប្រាក់នោះ ។

មាត្រា ៦៩: ដើម្បីអនុវត្តនិងបំពេញមុខងារអោយបានល្អតាមច្បាប់នេះ ធនាគារកណ្តាលអាចស្នើសុំព័ត៌មាន ដែលខ្លួនត្រូវការពីរូបវន្តឬនីតិបុគ្គលិកដែលពាក់ព័ន្ធ រួមទាំងព័ត៌មានស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុនិង អង្គភាពក្រោមឱវាទទៀតផង ។

ជនណា ដែលមិនព្រមផ្តល់ព័ត៌មានដែលធនាគារកណ្តាលបានស្នើសុំស្របតាមមាត្រានេះឬ ដែលមានចេតនាផ្តល់ព័ត៌មានខុសឬបំភ័ន្ត ជននោះនឹងត្រូវបានផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ រ (មួយលានរៀល) ដល់ ១០.០០០.០០០ រ (ដប់លានរៀល) និង / ឬដាក់ពន្ធនាគារពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៧០: ជនណាគ្រប់គ្រងគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុឬធ្វើសកម្មភាពមានលក្ខណៈជាធនាគារដូចជា ឥណទាន ជំនួយជើងសារូបិយប័ណ្ណ កាបូរូបិយប័ណ្ណ ការទទួលប្រាក់ពីសាធារណជន ការគ្រប់គ្រងមធ្យោបាយទូទាត់ ប្រតិបត្តិការលើមូលប័ត្រ អាជីវកម្មមាសលោហធាតុនិងត្បូងថ្មមានតម្លៃដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ពីធនាគារកណ្តាលត្រូវបញ្ឈប់សកម្មភាពភ្លាមតាមអធិបញ្ជារបស់ធនាគារកណ្តាល ។ ជនដែលប្រព្រឹត្តិល្មើសនឹងអធិបញ្ជានេះនឹងត្រូវបានផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ រ (មួយលានរៀល) ដល់ ១០.០០០.០០០ រ (ដប់លានរៀល) និង/ ឬដាក់ពន្ធនាគារពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៧១: ជនណាប្រព្រឹត្តិល្មើសនឹងមាត្រា ១៥ ចំណុច ១ នឹងមាត្រា ១៦ នឹងត្រូវបានផ្ដន្ទាទោសពិន័យ ជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ រ (មួយលានរៀល) ដល់ ១០.០០០.០០០ រ (ដប់លានរៀល) និង/ ឬដាក់ពន្ធនាគារពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ ។

ជំពូកទី ១៣

អវសានបញ្ញត្តិ

មាត្រា ៧២: បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវចាត់ទុកជានិរាករណ៍ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៦ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦

ព្រះហស្តលេខា

នរោត្តម សីហនុ

បានបង្គំទូលថ្វាយ និងជំរាបជូន
សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ និងទី ២
អគ្គនាយកក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម នៃ
កម្ពុជា

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខា ព្រះមហាក្សត្រ
នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២
នរោត្តម រណឫទ្ធិ ហ៊ុន សែន

ថេរ ប៊ែនហាត

* * *

ព្រះរាជក្រម នស/រកម/០១៩៦/២៨

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ វរ្ម័ន រាជហរិវង្ស
ឧភតោសុបាត វិសុទ្ធិពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍ និរោត្តម
ធម្មិកមហារាជវរ្ម័ន បរមនាថ បរមបពិត្រ ព្រះចៅក្រុង
កម្ពុជាធិបតី

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ និងនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា